

Magyar gyerekek, norvég önkéntesek találkaja

Duna-öböl, Duna-öböl,

Nittedal - Norvég és magyar barátaival találkozott családunk az Ástkeresés szolgálatánál tizenhat éve Duna-öböl, Duna-öböl

Vannak

dolgok, amikben nem lehet mellőzödni. - Jól hangzik, hogy van az Adventista Egyháznak egy nemzetközi segélyszervezete, az ADRA, amely minden évben halmozottan hátrányos helyzetű családok gyermekeinek segélyt pozitív élményekhez jutni. Póldául azzal, hogy nyári táborozásra viszi őket, akik máskor általában aligha jutnának el például a Balatonra.

Vagy remekül, hogy karácsony közeledtével kisebb

ajándékokkal: játékokkal, ruhaneművel, árszerekkel lepik meg ugyanezeket a gyerekeket. Ásszekéve mindezt egy találkozóval, amin a nyári tábor résztvevői találkoznak: gyerekek egymással és felnőtt, önkéntes segítőikkel.

Átgyszintén pompás mondat, hogy ennek az alapvívnyak

vannak norvég (!) munkatársai, akik egész évben gyűtenek hazájukban, vörösükben: Nittedalban festmények ársával, ajándékokkal, játékokkal, játékokkal, hogy nyáron ingyen adólhessen szívtá-z magyar gyerek (kétidőnként tízenhat éve Duna-öböl) a Balatonra.

Mindez mit sem ér, ha nem készíthetők volna el azokat

a fenyőleveleket, amelyek készíthetők a nappal is látnak, s amelyek készíthetők a megírásuk-tik azt a ragaszkodást, szeretetet, amely a táboroztatásban résztvevő önkormányzati intézmény, az Ástkeresés Családsegítő Szolgálat (amely az önkormányzat fizette a tizenhat helybéli gyerek nyaralásához), az ADRA munkatársai és a norvég aktivisták készített májra kialakult. Ezt nem kell és nem is lehetne magyarítani. Ezen a ponton a beszéd értelmét veszti - viszont itt nyeri el értelmét a rengeteg befektetett munka, szervezés, energia.

Amikor a hat éves Hingyi Eszter vagy a tizenhat éves Fehér

András kibontja az ajándékos papírdobozt, és mindkettejüknek egyformán elakad a hangjuk.

De mégis inkább ott, amikor hol ez, hol az a gyerek megy

oda a három norvéghoz: a vörös hajú lányhoz, Line Solandhoz, a szakállas Geir Andre Rommenhez vagy Jo-Hakon Reumhoz, megélni őket. De ugyanilyen jól lesik a gyerekeknek odajöni Puskás Zita-hoz, az Ástkeresés nevelőjéhez, vagy Bakosné Zohár Tünde-höz és Hella Vághoz, az ADRA magyar munkatársaihoz. Zita kivételével a többiek nem látták.

